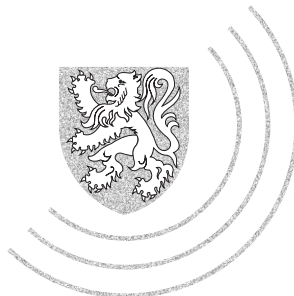

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

8 mei 2003

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de heer Paul Van Malderen, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Sonja Becq,
mevrouw Ingrid van Kessel en mevrouw Trees Merckx-Van Goey –**

**betreffende het ter beschikking stellen van informatici aan instellingen
voor personen met een handicap**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen
uitgebracht door de heer Jan Van Duppen**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : mevrouw Patricia Ceysens.

Vaste leden :

mevrouw Sonja Becq, mevrouw Trees Merckx-Van Goey,
mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Ingrid van
Kessel ;

mevrouw Patricia Ceysens, mevrouw Claudine De
Schepper, de heren Jacques Devolder, Koen Helsen ;

mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Marijke Dillen, de heer
Felix Strackx ;

de heren Guy Swennen, Jan Van Duppen ;

mevrouw Ria Van Den Heuvel ;

de heer Jan Roegiers.

Plaatsvervangers :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, mevrouw Veerle
Heeren, de heren Luc Martens, Paul Van Malderen ;

de heren Jozef Browaeys, Frans De Cock, André Moreau,
Cis Schepens ;

de heren Wilfried Aers, Julien Librecht, mevrouw Marleen
Van den Eynde ;

de heren Carlo Daelman, Chokri Mahassine ;

mevrouw Ann De Martelaer ;

de heer Kris Van Dijck.

Zie :

1304 (2001-2002)

– Nr. 1 : Voorstel van resolutie

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting door de heer Paul Van Malderen, mede-indiener	4
II. Bespreking	4
III. Stemming	5

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen behandelde het voorstel van resolutie betreffende het ter beschikking stellen van informatici aan instellingen voor personen met een handicap op 20 februari en 29 april 2003 (*Parl. St. Vl. Parl.* 2001-2002, nr. 1304/1).

I. Toelichting door de heer Paul Van Malderen, mede-indiener

De heer Paul Van Malderen, mede-indiener, licht toe dat vooral de laatste jaren de scholing van het toegekend personeel bij diverse instellingen voor personen met een handicap niet mee is geëvolueerd met de evolutie van de informatica. Er zijn instellingen, zoals het centrum Blijdorp in Buggenhout, waar 200 fulltime personeelsleden zijn tewerkgesteld, maar waar maar één computer aanwezig is, één internetverbinding en één persoon die daarmee werkt. Dat is onaanvaardbaar. Vaak moeten hiervoor de werkingskosten worden aangewend. In de instellingen hangt het van de inventiviteit van de directie af hoeveel mensen er met informatica bezig zijn.

De vraag aan de Vlaamse regering is dan ook of het mogelijk is om het personeelsbestand in de instellingen aan te passen aan de evolutie van de informatica, zodat voldoende informatici en geschikte apparatuur kunnen worden toegekend, dit in verhouding tot het personeelsbestand van de instelling.

II. Bespreking

Mevrouw Ann De Martelaer stelt dat de financiering van de informatici en de apparatuur momenteel via de dagprijs gebeurt. Volstaan deze middelen? Springen de instellingen goed om met de beschikbare middelen? Indien er meer informatici en meer apparatuur zouden komen, zou dit dan via de dagprijs moeten worden verrekend?

Mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, antwoordt dat het na raadpleging van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap ('Vlaams Fonds') en na contacten met de voorzieningen zelf duidelijk is geworden dat de informatisering van de voorzieningen voor personen met een handicap verschillende aspecten bevat.

Ten eerste is er het onderhoud van de gewone applicaties die nodig zijn voor de dagprijsberekening en de loonberekening van het personeel. De nadruk ligt hier vooral op het inputwerk van gegevens waarmee het subsidiëeringsmechanisme gevoed moet worden. Hiervoor heeft men binnen de huidige normen voor de personeelsomkadering voldoende keuze om personeel aan te werven met een kwalificatie informatica (programmeur) op het niveau A1.

Ten tweede is er de ontwikkeling van eigen software. Op zich is dit facultatief, maar in een steeds sneller evoluerende samenleving is het 'mainstream' geworden om bijvoorbeeld de facturatie naar de ouders, het bijhouden van medische dossiers, pedagogische handelingsplannen en allerlei andere interne en externe documenten elektronisch te verwerken. Het ontwikkelen van applicaties, aangepast aan de eigenheid van de voorziening, wordt vaak uitbesteed en is daardoor relatief duur. Voor dergelijke kosten voorziet het Vlaams Fonds in een forfaitaire enveloppe van gemiddeld twee percent van de personeelskosten, ook als correctie op de steeds toenemende regelgeving. De minister is zich ervan bewust dat binnen die enveloppe ook andere mogelijke kosten (Haccep-normen in de keuken, diverse milieutaksen, Vlaremrichtlijn, enzovoort) moeten worden betaald.

Ten derde is er de nood aan ICT-personeel. Vooral grotere voorzieningen werken al snel met een netwerk. En netwerken vragen onderhoud. Om operationeel te blijven, moet iemand de deskundigheid hebben om het netwerk goed te beheren. Dit is vaak specialistenwerk en overstijgt het 'kunnen werken met een computer'.

Een vierde aspect betreft de hardware. Voor de hardware is er bij de vaste werkingskosten de post 'kantoorkosten'. Ook hier beantwoorden de middelen niet altijd aan de vraag naar modernisering. De explosieve ontwikkeling van bijvoorbeeld de telefonie en het GSM-gebruik, waardoor permanentie en oproepbaarheid een nieuwe invulling kregen, komt ook op deze kostenpost terecht.

De minister stelt dat het standpunt van de Vlaamse regering inhoudt dat er voor de gebruikelijke applicaties en de evolutie in het kantoorwerk en de boekhouding, op dit ogenblik voldoende mogelijkheden bestaan binnen de huidige personeelsnorm.

Voor verdere toepassingen en vooral voor het onderhoud en het operationeel houden van de interne netwerken, kan de bijkomende nood gepeild worden en in een correctiebeweging worden opge-

nomen. Dit kan vertaald worden in een verhoging van de enveloppe. Het is duidelijk dat het huidige dagprijsstelsel niet is opgewassen tegen de eisen van een modern management in de social profit. Er moet dan ook worden gewerkt aan een nieuwe berekening van de kostprijsenveloppe. De cruciale vraag is of men moet blijven werken met corrigerende 'steunmaatregelen' of moet overgaan naar een nieuw financieringskader, waarbinnen de voorzieningen een grotere vrijheid hebben en zelf keuzes kunnen maken om bijkomend in ICT te investeren. Het voorstel van resolutie komt te vroeg omdat men eerst een nieuw financieringssysteem voor de voorzieningen moet uitwerken. Daarbij moet men uiteraard ook rekening houden met de nood aan bijkomende informatici en apparatuur.

Ten slotte heeft de Vlaamse regering zich geëngageerd om alle middelen prioritair aan te wenden voor het wegwerken van de wachtlijsten. Dit is momenteel belangrijker dan een bijkomende financiering voor informatica.

De heer Paul Van Malderen hoopt dat er in de toekomst wel een oplossing komt voor deze problematiek.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen wijst er op dat het voorstel van resolutie vertrekt van ervaringen op het terrein. Er is meer dan het probleem van het wegwerken van de wachtlijsten. Ook het werkcomfort van het personeel is belangrijk. Voorts wijst de spreker erop dat de voorzieningen de kosten voor informatica niet fiscaal kunnen inbrengen zoals bedrijven. De voorzieningen worden geconfronteerd met moeilijkheden. Enerzijds wordt van hen verwacht dat ze handelen als profitondernemingen, maar anderzijds krijgen ze daartoe niet de nodige middelen.

III. Stemming

Het voorstel van resolutie wordt verworpen met 8 stemmen tegen 6.

De verslaggever,

De voorzitter,

Jan VAN DUPPEN

Patricia CEYSENS
